664/03

Den 3. februar 2003 blev i sag nr. 58.677:

xxxx xxxxxxx
xxxxxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxxxxxx

mod

Danske Forsikring
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Klageren, hvis bror har autoforsikring i Danske Forsikring, påstår selskabet tilpligtet at udbetale pro rata erstatning i forbindelse med en kaskoskade på den forsikrede bil.

Klageren er utilfreds med selskabets afgørelse. I klageskrivelsen til nævnet hedder det bl.a.:

"Klager [K.N.] havde tegnet kaskoforsikring på den i sagen omhandlende bil jfr. vedlagte udskrift ...

I forbindelse med at det registrerede ejerskab til den i sagen omhandlende bil overgik til klagers broder, tegnede han, J.N., ligeledes en kaskoforsikring ... Da Landsretten stadfæstede, at aftalen var om en proformaoverdragelse, er der således tale om underforsikring.

Jeg gør således gældende, at klager er berettiget til forholdsmæssig dækning, hvilket beløb kan opgøres til kr. 83.666,56. ...

Sagen blev på vegne J.N. (klagers bror) anlagt i byretten i Å. den 18. maj 1998. På tidspunktet for sagens anlæg var kravet således ikke forældet i medfør af FAL § 29."

Klageren gør endvidere gældende, at forsikringstagerens sagsanlæg har suspenderet forældelsesfristen for klageren.

Selskabet har i skrivelse af 5/7 2002 til nævnet anført:

"Klager tegnede d. 11. september 1996 en ansvars- og kaskoforsikring for sit køretøj af mrk. BMW M3 årg. 1990. Bilen blev indplaceret i et præmietrin svarende til en nystartet billist på grund af tidligere skader i andet selskab. Klager fortrød imidlertid tegningen, og policen blev afgangsført per tegningsdato.

D. 27. september 1996 blev samme køretøj indregistreret og ansvars- og kaskoforsikret i selskabet i klagers bror, J.N.'s navn. Bilen blev indplaceret i trin 10 svarende til en elitebilist.

D. 9. december 1996 blev køretøjet anmeldt stjålet og fundet udbrændt angiveligt efter at have påkørt et elskab. Ved en efterfølgende undersøgelse viste det sig imidlertid, at der ikke var tegn på opbrud af døre og dørlås. Startspærren havde ikke været aktiveret, og branden kunne ikke være forårsaget af påkørslen af elskabet. Branden var altomfattende og bar præg af, at der havde været anvendt brandbare væsker. Der blev konstateret skade på det ene stempel i motoren, som ikke kunne stamme fra branden. Endelig kunne det konstateres, at der var afgivet urigtige oplysninger om bilens kilometertal, idet bilen havde kørt mindst 200.000 km mere end oplyst af forsikringstager.

Det blev endvidere ved undersøgelsen konstateret, at det ikke var vores forsikringstager J.N., der var den reelle ejer af bilen, men derimod klager. Der fandtes alene en købsaftale, der var udarbejdet efter det anmeldte uheld, og det kunne ikke godtgøres at købesummen, som var angivet til 372.000 kroner kontant, var betalt.

Vestre Landsret fandt d. 31. januar 2002, at appellanten J.N., klagers bror, ikke havde godtgjort, at han var den reelle ejer af bilen og at han derfor ikke kunne gøre krav på forsikringssummen. Landsretten fandt heller ikke at J.N. var indtrådt i broderens, klagers, krav mod selskabet og Danske Forsikring blev derfor frifundet.

3. 58.677

Sagen er af klageren indbragt for Ankenævnet for Forsikring den 11/6 2002.

Efterfølgende har klager gjort krav på en pro rata erstatning opgjort på baggrund af indbetalt præmie svarende til 34 % eller alt 83.666,56 kroner. Klager har endvidere, gennem sin advokat S.E., tilbudt at selskabet i dette krav at modregne broderen pådømte omkostninger på 60.000 kroner, således at klager alene gør krav på 23.666,56 kroner.

Vi har afvist kravet som forældet jf. forsikringsaftalens § 29, idet vi ikke finder, at sagen der oprindelig var anlagt ved Retten i Å. af klagers bror J.N., suspendere forældelsesreglen i forsikringsaftaleloven for andre end sagsøger og appellant, men ikke for klager, der ikke tidligere har været part i sagen.

Det er endvidere vores opfattelse jf. Ankenævnets vedtægter, at klager, der ikke har indgået forsikringsaftale med selskabet, ikke kan få behandlet klagen i Ankenævnet for Forsikring."

Nævnet udtaler:
Nævnet er enig med selskabet i, at forsikringstagerens sagsanlæg alene suspenderer forældelsesfristen i forsikringsaftaleloven for ham. Klagerens krav er baseret på en skadebegivenhed i 1996, hvorfor kravet i forhold til klageren var forældet i henhold til såvel den 2 årige som den 5 årige forældelsesfrist i Forsikringsaftalelovens § 29, da sagen den 11/6 2002 blev indbragt for Ankenævnet for Forsikring.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen